Capital depredador i relacions tòxiques

written by Sandra Girbés | 31 de March de 2024

Com aportar alternatives des de l’educació?

En els últims anys, és freqüent trobar als mitjans de comunicació notícies que alarmen sobre l’increment de les malalties de transmissió sexual a Espanya. Per exemple, notícies recents indiquen que s’han disparat indicadors d’algunes malalties com la sífilis, la qual s’ha duplicat en algunes regions en els últims cinc anys. Entre els factors que s’associen a este increment, es troben l’ús de drogues per a tindre sexe o una disminució de l’ús del preservatiu. Estos elements estan presents en pràctiques com el *chemsex*, que es basa en el consum de drogues amb l’objectiu de mantindre relacions sexuals més intenses i duradores, generalment amb persones desconegudes. D’esta manera, es promouen pràctiques de risc amb persones desconegudes amb les quals s’interactua sota l’efecte de les drogues i amb les quals no és habitual l’ús de preservatiu. L’augment d’estes pràctiques i de les seues conseqüències ha portat a ajuntaments com el de Barcelona o Madrid a considerar el *chemsex* com un problema de salut pública. A més, els centres mèdics dedicats a l’atenció a

la drogodependència informen de l'augment de pacients amb problemàtiques associades al *chemsex*.

Davant l'increment d'estes problemàtiques, com podem posicionar-nos i actuar des de l'educació?

Per sort, actualment comptem amb evidències científiques que poden il·luminar el camí, tant a l'hora de comprendre fenòmens com els descrits com a l'hora d'intervindre des dels centres i les comunitats educatives. Per exemple, podem marcar una gran diferència quan analitzem amb els i les joves pràctiques com el *chemsex*, vinculant-les a les diverses formes de sotmetiment exercides pel **capital depredador**, així com a les **relacions esporàdiques menyspreatives**. Les investigacions realitzades en este sentit han revelat els mecanismes a través dels quals el capital i la indústria nocturna coaccionen a les i els joves cap a comportaments nocius a través d'un **discurs coercitiu dominant**, perpetuant dinàmiques tòxiques en les relacions i limitant la llibertat individual.

Des dels centres educatius podem posar a la disposició de les i els joves este tipus d'evidències i oferir-los espais de diàleg segurs en els quals troben la llibertat per a triar. Triar entre ser una marioneta més del capital depredador o, per contra, generar relacions alternatives plenes de sentit, atractiu i bellesa.

[Imatge: foto de Samantha Gades en Unsplash]